

Arhitectura sistemelor de calcul

- Prelegerea 10 -

2-DS (Automate)

Ruxandra F. Olimid

Facultatea de Matematică și Informatică Universitatea din București

Cuprins

- 1. Definiţie
- 2. T-Flip-Flops
- 3. JK-Flip-Flops
- 4. Circuite de înmulţire
- 5. Circuite de împărţire

- Introducem încă un *ciclu* la sistemele cu 1 ciclu (1-DS) şi obţinem un grad de autonomie sporit al sistemelor digitale: starea sistemelor 2-DS poate **evolua** parţial independent faţă de semnalul de intrare, spre deosebire de sistemele 1-DS care prezentau doar o autonomie parţială în sensul păstrării unei anumite stări
- Sistemele 2-DS (cu 2 cicluri), numite și *automate* evoluează în funcție de 2 variabile: de **intrare** și de **starea internă**
- ➤ 2-DS prezintă o autonomie internă bazată pe stări anterioare ale sistemului, deci spaţiul stărilor interne (ex. numărul de stări posibile) are influenţă asupra complexităţii sistemului
- Vom considera doar sisteme sincrone, în care orice ciclu se închide peste un 1-DS

3/25

- $\triangleright$ *Def.:* Un *automat* este un 5-tuplu $A=(Q,X,Y,\delta,\lambda)$, unde:
  - $\checkmark Q \neq \emptyset$ este mulţimea stărilor
  - $\checkmark X \neq \emptyset$ este mulţimea variabilelor de intrare
  - $\checkmark Y \neq \emptyset$ este mulţimea variabilelor de ieşire
  - ✓ $\delta: Q \times X \to Q$ este funcția de tranziție
  - $\checkmark \lambda: Q \times X \to Y$ sau $\lambda: Q \to Y$ este funcția de ieșire
- $\succ$ δ definește cum se modifică starea internă, în funcție de starea în care se găsește sistemul la un moment dat și de intrare
- $\blacktriangleright$ λ defineşte ieşirea, care poate să depindă de intrare ($\lambda: Q \times X \to Y$ pentru *automatul de tip Mealy*) sau nu ($\lambda: Q \to Y$ pentru *automatul de tip Moore*) [info]

- Cele 2 tipuri de automate (Mealy şi Moore) sunt echivalente, abstracţie făcând eventual de primul caracter de ieşire
- > În general vom lucra cu automate de tip Mealy
- Reprezentăm automatele sub forma unui graf orientat:
  - $\checkmark$ nodurile sunt stările (elemenete din Q)
  - $\checkmark$ arcele marchează perechi de intrare / ieşire (perechi din $X \times Y$) astfel:

$$\delta(q0, x) = q1$$

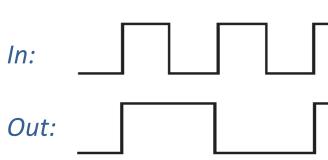
$$\lambda(q0, x) = y$$

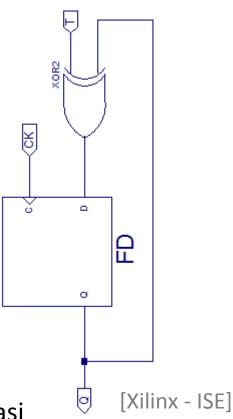
[JFLAP]

- ightharpoonup Un *automat finit* este un automat cu un număr **finit** de stări (i.e. Q este o mulțime finită)
- $\blacktriangleright$ La intrare se poate aplica un semnal (binar) infinit, dar şi în aceste condiţii automatul prezintă un număr finit (constant) de stări; δ prezintă o **definiţie nerecursivă**
- Pentru un *automat infinit* numărul de stări interne depinde (proporţional) de lungimea intrării. Deci dacă se aplică un semnal (binar) infinit la intrare, atunci numărul de stări devine infinit
- Automatele defintie recursiv sunt mai simple, în timp ce automatele finite sunt mai complexe.

T-Flip-Flops

- T-Flip-Flops este se obţin prin închiderea cu o buclă a unui D-Flip-Flop şi a unei porţi XOR
- ➤ T-Flip-Flops au:
  - ✓ 2 intrări: *CK (intrarea de ceas)* și *T (intrarea de date)*
  - ✓ 1 ieşire: Q (starea sistemului) (eventual 2 ieşiri, dacă se consideră şi $\overline{Q}$)
- Prezintă următoarea funcţionalitate:
  - $\checkmark$ Pentru T=0, starea automatului rămâne aceeași
  - ✓ Pentru T = 1, starea automatului comută
- Se utilizează ca divizor de frecvenţă:

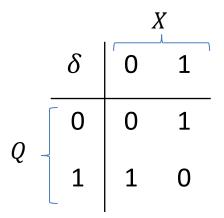

T-Flip-Flops

Descrierea ca automat:

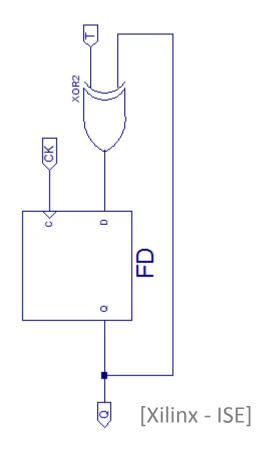
$$Q = X = Y = \{0,1\}$$

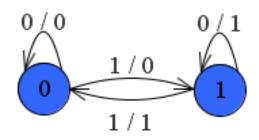

 $Q = egin{bmatrix} \lambda & 0 & 1 \ \hline 0 & 0 & 0 \ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$

funcția de tranziție

funcția de ieșire

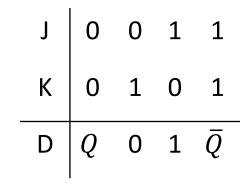
[JFLAP]

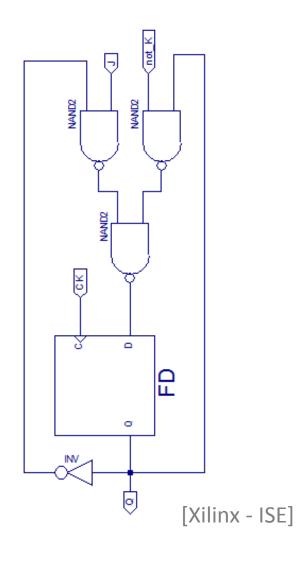
JK-Flip-Flops

JK-Flip-Flops este se obţin prin închiderea cu o buclă a unui D-Flip-Flop şi câtorva porţi suplimentare

[Poarta NOT nu este necesară, dacă considerăm DFF cu 2 ieşiri: Q și $\overline{Q}$]

- T-Flip-Flops au:
  - ✓ 3 intrări: CK (intrarea de ceas) și J, K (intrările de date)
  - ✓ 1 ieşire: Q (starea sistemului) (eventual 2 ieşiri, dacă se consideră şi $\overline{Q}$)
- Din schemă rezultă următoarea relaţie:

JK-Flip-Flops

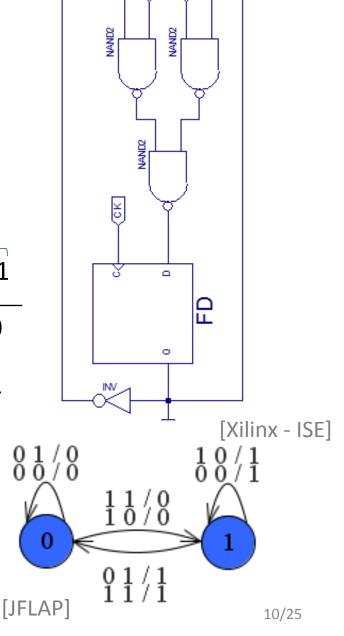
Descrierea ca automat:

$$Q = Y = \{0,1\}; X = \{0,1\}^2$$

X							$\boldsymbol{X}$				
		00						00			
	0	0	0	1	1	$Q = \begin{cases} 0 & \text{if } 1 &$	0	0	0	0	0
	1	1	0	1	0		1	1	1	1	1

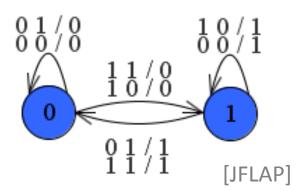
funcția de tranziție

funcția de ieșire

Ы

JK-Flip-Flops

- Prezintă următoarea funcţionalitate:
  - $\checkmark$ (nop) Pentru J = K = 0, starea automatului rămâne aceeaşi
  - $\checkmark$ (reset) Pentru J = 0, K = 1 starea automatului devine 0
  - $\checkmark$ (set) Pentru J = 1, K = 0 starea automatului devine 1
  - $\checkmark$ (switch) Pentru J = 1, K = 1 starea automatului comută
- Funcţionalitatea de switch necesită autonomie şi în funcţie de stare (specifică sistemelor 2-DS): sistemul cunoaşte starea anterioară ca să poată comuta

> Înmulţirea binară se realizează astfel:

10101x 1101

_____

10101

Dacă lsb înmulţitorului este:

√ 1, atunci produsul se iniţializează cu deînmulţitul

√ 0, atunci produsul se iniţializează cu 0

00000

10101

10101

_____

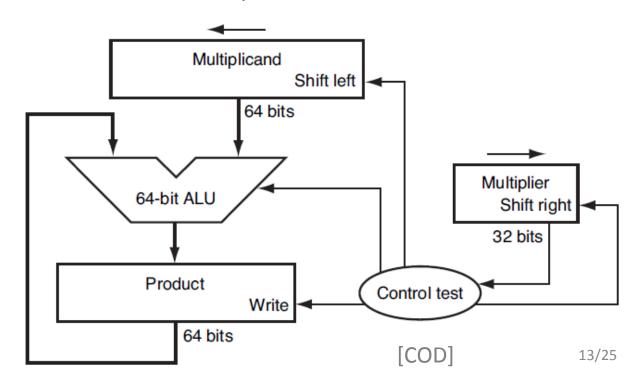
Pentru fiecare bit al înmulţitorului, cu excepţia lsb:

100010001

- ✓ se shiftează deînmulţitul la stânga cu o poziţie
- √ dacă bitul este 1, se adaugă la rezultat deînmulţitul modificat conform pasului anterior

➤ Remarcaţi că produsul necesită n+m biţi, unde n este numărul de biţi ai deînmulţitului şi m este numărul de biţi al înmulţitorului!

- > Înmulţirea pe 32 de biţi necesită:
  - ✓ 2 regiştrii de 32 de biţi pentru operanzi
  - ✓ 1 registru de 64 biţi (32 + 32) pentru rezultat
  - ✓ ALU pe 64 biţi pentru calculul sumelor intermediare
  - ✓ 1 unitate de control care dictează când se realizează adunarea, shiftările, scrierea în registrul în care se stochează produsul

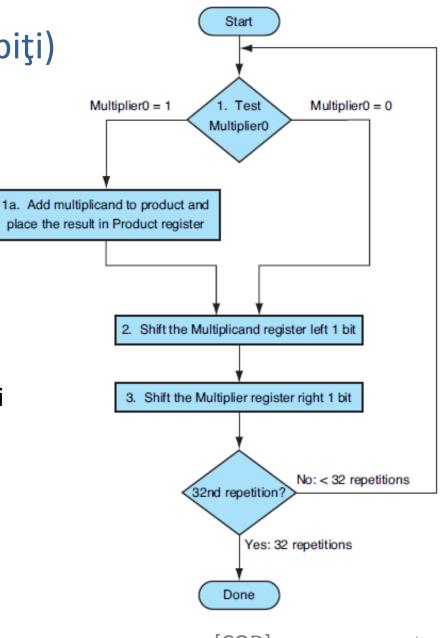
Algoritmul este reprezentat alăturat în schemă logică

> Denumiri:

Multiplier = înmulţitor

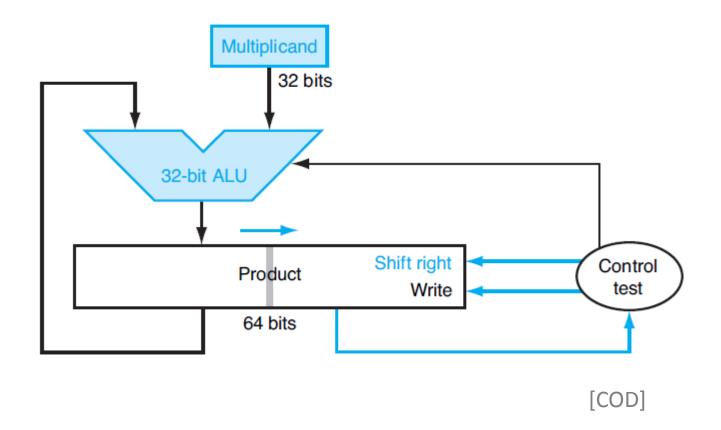
Multiplicand = deînmulţit

Multiplier0 = lsb al înmulţitorului

[COD]

> O metodă mai eficientă de înmulţire pe 32 de biţi:

Observaţii:

- ➤ Se foloseşte un ALU pe 32 de biţi pentru că la fiecare pas e necesară doar o adunare pe 32 de biţi, dimensiunea înmulţitorului (restul biţilor rămân constanţi sau eventual un bit se adună cu transportul); ieşirea din ALU e scrisă pe primii 32 de biţi ai registrului Product; intrarea în ALU o constituie tot primii 32 de biţi ai registrului Product
- Dispare registrul în care era stocat înmulţitorul, acesta fiind plasat în ultimii 32 de biţi ai registrului Product
- Nu mai este necesară shiftarea la stânga a deînmulţitului, pentru că se shift-ează la dreapta registrul produs (rezultatele parţiale şi înmulţitorul, pentru determinarea a câte un bit)

> Împărţirea binară se realizează astfel:

```
100010010 = 10101 \times cat + rest
```

Pentru determinarea câtului se scade pe rând împărţitorul din deîmpărţit, adăugând 1 la cât pe poziţia corespunzătoare sau 0 dacă nu se poate realiza scăderea şi se mai coboară un bit

> Rezultatul final îl reprezintă restul

```
cat = 1101

100010010

-10101

-10101

-10110

-10101

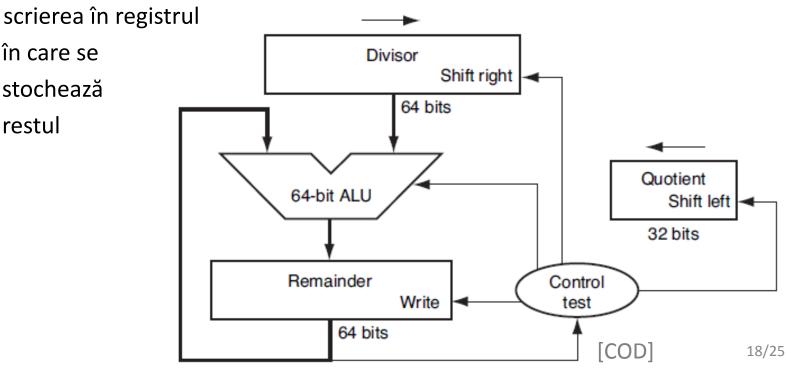
-10101

-10101
```

Circuite de împărțire (32 biți)

- Înmulţirea pe 32 de biţi necesită:
  - ✓ 1 registru de 32 de biţi pentru cât
  - ✓ 2 regiştrii de 64 biţi pentru împărţitor (iniţial plasat în jumătatea stângă) și în care se va stoca la final restul
  - ✓ **ALU** pe 64 biţi pentru calculul diferenţelor intermediare
  - ✓ 1 unitate de control care dictează când se realizează scăderea, shiftările,

în care se stochează restul

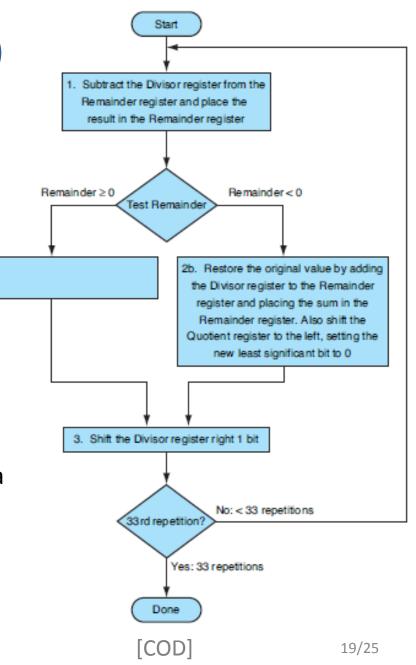

Circuite de împărțire (32 biți)

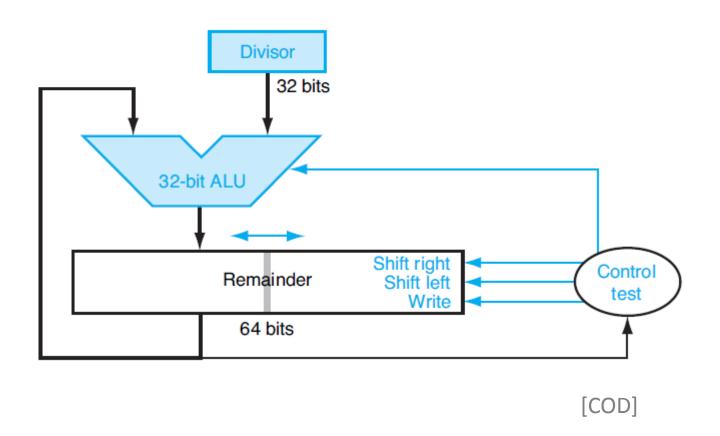
- ➤ Algoritmul este reprezentat alăturat în schemă logică
- Denumiri:

Divisor = împărţitor Dividend = deîmpărţit

- ➤ Observaţii:
- ✓ sistemul nu poate testa anterior dacă împărţiotorul se cuprinde sau nu în valoarea curentă, aşa încât trebuie să realizeze mereu diferenţa şi în cazul în care obţine un număr negativ se revine la situaţia anterioară
- ✓ verificarea se realizează folosind ieşirea Zero din ALU
- ✓ revenirea la situaţia anterioară se face prin adunarea împărţitorului

> O metodă mai eficientă de împărţire pe 32 de biţi:

Circuite de împărțire (32 biți)

Observaţii:

- ➤ Se foloseşte un ALU pe 32 de biţi pentru că la fiecare pas e necesară doar o scădere pe 32 de biţi, dimensiunea împărţitorului; ieşirea din ALU e scrisă pe primii 32 de biţi ai registrului Remainder; intrarea în ALU o constituie tot primii 32 de biţi ai registrului Remainder
- ➤ Dispare registrul în care era stocat câtul, acesta fiind plasat în ultimii 32 de biţi ai registrului Remainder
- Registrul Divisor se reduce la 32 de biţi şi nu mai este necesară shiftarea la dreapta a acestuia, dar apare o shiftare la registrul Divisor

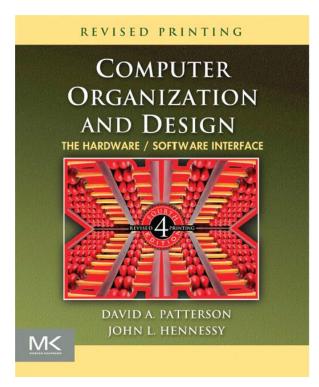
Circuite de înmulţire / împărţire (32 biţi)

- ➤ Ambele construcții pot fi utilizate pentru calcule cu numere negative; semnul produsului, respectiv al câtului se obține imediat ca XOR între semnele celor 2 operanzi
- Ambele construcții sunt 2-DS pentru că închid un ciclu peste un registru (care este 1-DS)

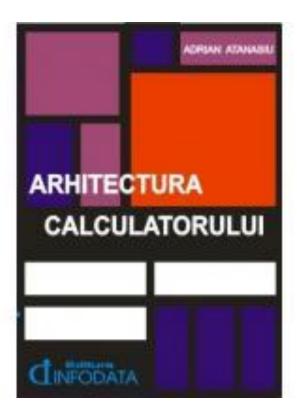
Alte automate

- > Exemple de automate interesante sunt:
  - ✓ Stiva (FIFO)
  - ✓ Coada (LIFO)
  - ✓ *Alte circuite aritmetice:* sumatoare (mai eficiente), Countere (numărătoare), etc.

Referințe bibliografice

[AAT] A. Atanasiu, Arhitectura calculatorului

[COD] D. Patterson and J. Hennessy, Computer Organisation and Design

Schemele [Xilinx - ISE] au fost realizate folosind http://www.xilinx.com/tools/projnav.htm

Grafurile [JFLAP] au fost realizate folosind http://www.jflap.org/

Automatele Mealy și Moore

- George H. Mealy (1927 2010)
  - ✓ matematician şi informatician american
  - ✓ a introdus conceptul care îi poartă numele (automat Mealy) în lucrarea *A Method for Synthesizing Sequential Circuits* (1955)
- Edward F. Moore (1925 2003)
  - ✓ matematician şi informatician american
  - ✓ a introdus conceptul care îi poartă numele (automat Moore) în lucrarea Gedanken-experiments on Sequential Machines (1956)